

INNOWACJA PEDAGOGICZNA- „POMIGAJ ZE MNĄ”

Temat: Autorski program nauki języka migowego dla uczniów klasy drugiej SP.

Autor innowacji: mgr Elżbieta Wrześcińska

Czas realizacji: 03.11.2016 - 30.04.2017

Miejsce innowacji: Zespół Szkół nr 1 im. Jana Brzechwy w Pile

Adresat innowacji: Uczniowie klasy II e SP

Rodzaj innowacji: Organizacyjno-metodyczna

I Rozdział: Podstawa prawna innowacji

II Rozdział: Ogólna charakterystyka programu innowacji

III Rozdział: Zasady innowacji

IV Rozdział: Cele programu

V Rozdział: Treści programu

VI Rozdział: Metody, formy, środki dydaktyczne

VII Rozdział: Ewaluacja

VIII Rozdział: Przewidywane osiągnięcia

I Rozdział: Podstawa prawna:

- Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 9 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki (Dz. U. z 2002 r. Nr 56, poz. 506, z późn. zm.)

II Rozdział: Ogólna charakterystyka innowacji

Język migowy to system znaków umownych, wykonywanych przy użyciu gestów i mimiki, służących głuchym i głuchoniemym do porozumiewania się między sobą. Dzięki programowi, który przygotowałam i zajęciom, które zamierzam prowadzić, chciałabym przybliżyć dzieciom słyszącym język ludzi głuchoniemych, niesłyszących. Zajęcia przeze mnie proponowane mają nauczyć dzieci także akceptacji, zrozumienia, szacunku i tolerancji wobec ludzi niepełnosprawnych. Chciałabym aby moi uczniowie dostrzegli w osobach niepełnosprawnych ludzi, którzy jak każdy człowiek mają prawo do godnego życia, realizacji swych potrzeb. Nauka języka migowego to nie tylko świetna zabawa dla ucznia, ale przede wszystkim wskazanie mu nowego, innego sposobu porozumiewania się pomiędzy ludźmi. Poprzez moją innowację w uczniach wspierany zostanie rozwój społeczny, system postrzegania, sprawności manualnych rąk i palców, zapamiętywania, logicznego myślenia oraz komunikacji interpersonalnej. Zastosowałam różne formy i metody pracy po to, aby zajęcia były ciekawe. W programie ujęta jest także zasada indywidualizacji, każdy uczeń może liczyć na pomoc nauczyciela.

III Rozdział: Zasady innowacji

Innowacja przewiduje cykl 20 spotkań w klasie II e w Zespole Szkół nr 1 im. Jana Brzechwy w Pile. Zajęcia te przeznaczone będą na pokazanie dzieciom sposobu porozumiewania się za pomocą gestów. Będzie to również nauka przez zabawę wybranych znaków języka migowego i alfabetu palcowego. Podczas zajęć uczniowie będą poznawali potrzebę integracji - dążenia do łamania barier pomiędzy osobami zdrowymi, pełnosprawnymi, z tymi, które poprzez swoje deficyty rozwojowe, zdrowotne, wszelkiego rodzaju niepełnosprawności, często bywają „odrzucone” przez społeczeństwo.

IV Rozdział: Cele programu:

1. Rozbudzenie wrażliwości i otwartości na osoby z upośledzeniami słuchu.
2. Wskazanie dzieciom osób z uszkodzeniami słuchu, które nie mogą się swobodnie komunikować z osobami zdrowymi.
3. Poznanie specyfiki komunikacji z osobą głuchoniemą.
4. Propagowanie języka migowego, jako najstarszego i najbardziej naturalnego sposobu porozumiewania się osób niesłyszących.
5. Pobudzenie i rozwijanie wyobraźni dzieci, poprzez konieczność zapamiętywania znaków języka migowego na zasadzie skojarzeń.
6. Usprawnienie pracy rąk i ogólnej motoryki ciała, poprzez konieczność przekazywania znaków za pomocą gestów i zabawy ruchowe towarzyszące nauce języka migowego.

7. Nauczenie wyrażania emocji poprzez mimikę twarzy, bez używania głosu, co jest niezbędne przy porozumiewaniu się z osobami z upośledzeniami słuchu.

V Rozdział: Treści programu

1. PODSTAWY TEORETYCZNE

Mają na celu rozbudzenie wrażliwości i otwartości dzieci na osoby z upośledzonym słuchem oraz wytworzenie w nich poczucia, że nauka języka migowego jest bardzo potrzebna, ponieważ stanowi pierwszy krok ku integracji.

Przedstawiane są najczęściej jako ciekawostki dotyczące:

- funkcjonowania osób z uszkodzonym słuchem w społeczeństwie,
- konieczności integrowania świata osób zdrowych z niepełnosprawnymi słuchowo,
- języka migowego wśród innych języków na świecie,
- różnic między polskim językiem mówionym i pisanym, a polskim językiem migowym,
- innych kwestii, w przypadku zainteresowania dzieci i pytań dotyczących tematyki zajęć.

2. DAKTYLOGRAFIA

- a) alfabet palcowy - konieczność nauki podyktowana jest potrzebą literowania imion dzieci oraz nazywania przedmiotów i zjawisk, które nie mają swoich znaków w słowniku języka migowego;
- b) liczebniki główne i porządkowe od 1 – 10, z możliwością uczenia liczebników do 100.

3. IDEOGRAFIA - znaki języka migowego

Program obejmuje znaki z następujących działów tematycznych:

- a) pierwszy kontakt,
- b) edukacja,
- c) zdrowie,
- d) dom i rodzina,
- e) sport i wypoczynek,
- f) rachuba czasu,
- g) inne - w miarę potrzeb dzieci i prowadzącego zajęcia.

4. ĆWICZENIA USPRAWNIAJĄCE :

- sprawność wzroku,
- sprawność manualną,
- koordynację wzrokowo-ruchową,
- wyrazistą artykulację, która ułatwia osobom niesłyszącym równoległe odczytywanie gestów i mowy z ust,
- pamięć wzrokową.

VI Rozdział: Metody, formy i środki dydaktyczne

W niniejszej innowacji zastosowane będą następujące metody:

- metoda pokazu – prezentująca,
- metoda ćwiczeniowa – utrwalająca,
- metoda programowa – z użyciem komputera (słownik języka migowego),
- pogadanka, rozmowa.

Ćwiczenia będą polegały na wielokrotnym wykonywaniu pewnych czynności, dla nabycia wprawy i uzyskania coraz wyższej sprawności.

W ramach każdej jednostki lekcyjnej wprowadza się różnorodność form pracy np.:

- praca ogólna,
- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- praca w parach.

Środki dydaktyczne:

- tablica,
- etykiety,
- komputer i rzutnik,
- ilustracje,
- fotografie,

– słownik języka migowego.

VII Rozdział: Ewaluacja

Stworzenie słownika języka migowego, którego autorem będą uczniowie uczestniczący w innowacji. Słownik ten zostanie przekazany do szkolnej biblioteki.

VIII Rozdział: Przewidywanie osiągnięcia

Po realizacji programu dziecko:

- wie, że są na świecie osoby, które „mówią rękoma” i mają swój język zwany migowym,
- jest świadome potrzeby integracji osób zdrowych z niepełnosprawnymi,
- rozumie, że osoby z upośledzeniami słuchu są takimi samymi ludźmi jak wszyscy inni pełnosprawni i jest wrażliwe, otwarte na takich ludzi,
- ma świadomość potrzeby uczenia się języka migowego w celu komunikacji z ludźmi z problemami słuchowymi,
- zna alfabet palcowy i liczebniki języka migowego,
- zna podstawowe znaki i zwroty języka migowego,
- potrafi tworzyć proste oraz złożone zdania twierdzące i pytające z poznanych znaków,
- wie, jak wygląda słownik języka migowego i czym różni się od innych słowników.

BIBLIOGRAFIA:

1. Bouvet D., *Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego*, WSiP, Warszawa 1996
2. Pietrzak W., *Język migany w szkole*, WSiP, Warszawa 1992
3. Szczepankowski B., *Język migany w szkole*. WSiP, Warszawa 1988
4. Szczepankowski B., *Pomoce techniczne dla osób z niesprawnym narządem słuchu*. [w:] Jakubowski S., Serafin R., Szczepankowski B., *Pomoce techniczne dla osób niepełnosprawnych*, CNBSI, Warszawa 1994
5. Szczepankowski B., *Oczy pomagają słyszeć. Podręcznik odczytywania mowy z ust*, PZG, Warszawa 1973
6. Szczepankowski B., Koncewicz D., *Język migowy w terapii*, Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi, Łódź 2012
7. Szczepankowski B., Kapłon E., Duszak J., *Komunikowanie się z osobami z uszkodzonym słuchem 1* (wyd. III uzupełnione i poprawione), Warszawa – Krapkowice 2008
8. Szczepankowski B., Kapłon E., Duszak J., *Komunikowanie się z osobami z uszkodzonym słuchem 2*, Warszawa – Krapkowice 2006